

Tájékoztató a rehabilitációs hozzájárulás mértékéről, illetve a statisztikai állományi létszám megállapítására vonatkozó új szabályról

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) rehabilitációs hozzájárulásra vonatkozó szabályait módosította a 2010. január 1-jétől hatályos 2009. évi CXXXIV. törvény.

A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 2010-ben 964 500 Ft/fő/év. A rehabilitációs hozzájárulás mértékét 2011. január 1-jétől kezdődően az adott naptári évre vonatkozó költségvetési törvény határozza meg.

Az Flt 41/A. § (1)-(5) bekezdései rendelkeznek a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettségről.

Az Flt. vonatkozó rendelkezései szerint rehabilitációs hozzájárulás fizetésére kötelezett a munkaadó, ha az általa foglalkoztatottak létszáma a 20 főt meghaladja, és az általa foglalkoztatott megváltozott munkaképességű személyek száma nem éri el a létszám 5 százalékát (kötelező foglalkoztatási szint).

A munkaadó létszámának megállapítása során a közhasznú munkavégzés, **a közcélú munkavégzés**, valamint a közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalókat, továbbá a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény hatálya tartozó munkavállalókat, és azokat a munkavállalókat, akiknek foglalkoztatása az Mt. 106. §-a szerinti kirendelés, az Mt. 150. §-ának (1) bekezdése alapján más munkáltatónál történő átmeneti munkavégzés, továbbá az Mt. 193/C. §-ának a) pontjában meghatározott munkaerő-kölcsönzés keretében történik, figyelmen kívül kell hagyni.

A rehabilitációs hozzájárulás éves összege a kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszám, valamint a tételes összegben meghatározott rehabilitációs hozzájárulás szorzata.

Az előzőekben említett létszámon a tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni. A statisztikai állományi létszámot egy tizedes jegyre kerekítve a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.

A statisztikai állományi létszám megállapítására vonatkozó szabályt, a módosító törvény hatálybalépésének időpontjában folyamatban lévő számítások során is alkalmazni kell. [2009. évi CXXXIV. tv. 12. § (2) bekezdés]

Az rehabilitációs hozzájárulás megváltozott mértékére vonatkozó előírást a 2010. január 1-jétől keletkezett fizetési kötelezettségre kell alkalmazni.

[PM. Társadalmi Közkidások Főosztálya: 1630/1/2010. – APEH Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatói Főosztály 5227232696]

1991. évi IV. törvény

a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról

Rehabilitációs hozzájárulás

41/A. §

(1) A munkaadó a megváltozott munkaképességű személyek foglalkozási rehabilitációjának elősegítése érdekében rehabilitációs hozzájárulás fizetésére köteles, ha az általa foglalkoztatottak létszáma a 20 főt meghaladja, és az általa foglalkoztatott megváltozott munkaképességű személyek száma nem éri el a létszám 5 százalékát (kötelező foglalkoztatási szint).

(2) A munkaadó létszámának megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni

a) a közhasznú munkavégzés, közcélú munkavégzés vagy közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalót,

b) az egyszerűsített foglalkoztatás szabályai szerint jogszerűen alkalmazott munkavállalót,

c) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény hatálya tartozó munkavállalót, és

d) az Mt. 150. § (1) bekezdése alapján más munkáltatónál történő átmeneti munkavégzés során foglalkoztatott munkavállalót.

(3) A rehabilitációs hozzájárulás éves összege a kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszám, valamint az (5) bekezdésben meghatározott rehabilitációs hozzájárulás szorzata.

(4) Az (1)-(3) bekezdés alkalmazásában létszámon a - Központi Statisztikai Hivatal munkaügy-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott útmutatójában foglaltak szerinti - tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni. A statisztikai állományi létszámot egy tizedes jegyre kerekítve a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.

(5) A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 2010-ben 964 500 Ft/fő/év. A rehabilitációs hozzájárulás mértékét 2011. január 1-jétől kezdődően az adott naptári évre vonatkozó költségvetési törvény határozza meg.

(6)

42. §

A 41/A. § alkalmazásában megváltozott munkaképességű a munkavállaló, ha

a) munkaképesség-csökkenése - az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI), 2007. augusztus 15-ét megelőzően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete (a továbbiakban: OOSZI) szakvéleménye, 2001. január 1-jét megelőzően vasutas biztosítottak esetében a Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye szerint - 50-100 százalékos mértékű,

b) egészségkárosodása az ORSZI szakvéleménye szerint 40 százalékos vagy azt meghaladó mértékű,

c) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 23. § (1) bekezdés a) pontja alapján látási fogyatékosnak minősül, vagy vakok személyi járadékában részesül,

d) az Ftv. 23. § (1) bekezdés d) pontja alapján a személyiség egészét érintő fejlődés átható zavara miatt fogyatékosági támogatásban részesül,

e) külön jogszabály szerint súlyos értelmi fogyatékosnak minősül, és erre tekintettel a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint adókedvezményre jogosult,

f) siket vagy súlyosan nagyothalló, és halláskárosodása audiológiai szakvélemény szerint a 60 decibel hallásküszöb értékét eléri vagy meghaladja, vagy

g) a súlyos mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeiről szóló kormányrendelet szerint súlyos mozgáskorlátozottnak minősül,

és a munkaszerződése szerinti munkaideje a napi négy órát eléri.

42/A. §

(1) A rehabilitációs hozzájárulást a fizetésére kötelezett munkaadó maga vállalja be, állapítja meg, és közvetlenül fizeti be az állami adóhatóságnál vezetett számla javára.

(2) A rehabilitációs hozzájárulásra év közben negyedévenként előleget kell fizetni. Az előleg mértéke a mindenkorli tárgynegyedévre vonatkozó tényadatok alapján kiszámított éves rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség huszonöt százaléka. Az előleg összegét a munkaadó maga állapítja meg, vallja be és fizeti be. A negyedik negyedévre előleget fizetni nem kell. A tevékenységét megkezdő kötelezett az első teljes negyedév után köteles először bevallást és előlegfizetést teljesíteni.

(3) A rehabilitációs hozzájárulás e törvény által nem szabályozott kérdéseiben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A rehabilitációs hozzájárulás fizetésének e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Art. rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. A rehabilitációs hozzájárulást az állami adóhatóság naponta utalja át a Munkaerőpiaci Alap javára.

42/B. §

A megváltozott munkaképességet igazolja

a) a 42. § a) és b) pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI, Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye, a rehabilitációs járadék megállapításáról szóló határozat, vagy a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás megállapításáról szóló határozat,

b) a 42. § c) pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI szakvéleménye, a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata vagy vakok személyi járadékának megállapításáról szóló határozata,

c) a 42. § d) és e) pontja tekintetében: az ORSZI szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata,

d) a 42. § f) pontja tekintetében: az OOSZI, ORSZI szakvéleménye, az audiológiai állomás szakorvosának szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatás megállapításáról szóló határozata,

e) a 42. § g) pontja tekintetében: az elsőfokú szakorvosi (háziorvosi) szakvélemény, az ORSZI másodfokú szakvéleménye,

az a)-e) pontokban említett szakvélemény, igazolás vagy határozat érvényességi idején belül.

2011. január 1-jétől változnak a rehabilitációs hozzájárulásra vonatkozó szabályok, méghozzá a fogalmi meghatározás és az átlagos statisztikai létszám megállapítása tekintetében.

Az eredeti szabályozás szerint minden munkaadó, akinek az átlagos foglalkoztatotti létszáma a 20 főt meghaladja, köteles rehabilitációs hozzájárulást fizetni, amennyiben a foglalkoztatotti létszám 5%-át nem éri el a megváltozott munkaképességűek aránya. Ez a szabály NEM változik, ugyanakkor a létszám megállapítása tekintetében, és a megváltozott munkaképességű személy fogalmában történik változás.

Az átlagos statisztikai létszám megállapításakor az eddigi gyakorlattól eltérően figyelmen kívül kell hagyni:

- a közhasznú munkavégzés, közcélú munkavégzés vagy közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalót,
- az egyszerűsített foglalkoztatás szabályai szerint jogszerűen alkalmazott munkavállalót,
- a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény hatálya tartozó munkavállalót, és
- az Mt. 150. § (1) bekezdése alapján más munkáltatónál történő átmeneti munkavégzés során foglalkoztatott munkavállalót.

Ennek megfelelően tehát a kölcsönzött munkavállalók ott számítanak foglalkoztatottnak, amely munkaadóval tényleges munkaviszonyban vannak.

A statisztikai létszámot egy tizedesjegyre kell kerekíteni az általános kerekítési szabályok szerint.

A megváltozott munkaképességű munkavállaló fogalma is változik. Megváltozott munkaképességű a munkavállaló, ha:

- a) munkaképesség-csökkenése – az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI), 2007. augusztus 15-ét megelőzően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete (a továbbiakban: OOSZI) szakvéleménye, 2001. január 1-jét megelőzően vasutas biztosítottak esetében a Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye szerint – 50-100 százalékos mértékű,
- b) egészségkárosodása az ORSZI szakvéleménye szerint 40 százalékos vagy azt meghaladó mértékű,
- c) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 23. § (1) bekezdés a) pontja alapján látási fogyatékosnak minősül, vagy vakok személyi járadékában részesül,
- d) az Ftv. 23. § (1) bekezdés d) pontja alapján a személyiség egészét érintő fejlődés átható zavara miatt fogyatékosági támogatásban részesül,
- e) külön jogszabály szerint súlyos értelmi fogyatékosnak minősül, és erre tekintettel a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint adókedvezményre jogosult,
- f) siket vagy súlyosan nagyothalló, és halláskárosodása audiológiai szakvélemény szerint a 60 decibel hallásküszöb értékét eléri vagy meghaladja, vagy
- g) a súlyos mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeiről szóló kormányrendelet szerint súlyos mozgáskorlátozottaknak minősül,
- h) **ÉS a munkaszerződése szerinti munkaideje a napi négy órát eléri.**

A dokumentumok, amelyekkel a megváltozott munkaképességet igazolni lehet:

- az a) és b) pont tekintetében: az ORSZI, OOSZI, Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye, a rehabilitációs járadék megállapításáról szóló határozat, vagy a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás megállapításáról szóló határozat,
-
- a c) pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI szakvéleménye, a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata vagy vakok személyi járadékának megállapításáról szóló határozata,
- a d) és e) pontok tekintetében: az ORSZI szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata,
- az f) pont tekintetében: az OOSZI, ORSZI szakvéleménye, az audiológiai állomás szakorvosának szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatás megállapításáról szóló határozata,
- a g) pont tekintetében: az elsőfokú szakorvosi (házi orvosi) szakvélemény, az ORSZI másodfokú szakvéleménye.

Természetesen ezen szakvélemények érvényességi ideje számít az igazolt időszakhoz.

A bevallási és befizetési szabályok nem változnak, vagyis negyedévente előleget fizet a munkaadó, amely a tárgynegyedévre vonatkozó adatok alapján számított éves összeg negyede. A negyedik negyedévre előleget nem kell fizetni, hanem a teljes évi összeg és az előlegek különbözete lesz a fizetési kötelezettség.